

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΘΑΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Γ'.

Ὅν ἐστὶ περὶ τοῦ ἄν. θεοῦρου κ-θρησκείας
βουλεύσαστο ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οἰκείων. (Πλάτ. Θεάγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1881

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Γλῶσσα καὶ Γλῶσσαι», γράφει ἡ «Κλειώ», ἐδημοσίευσεν ὁ περιφανὴς γλωσσολόγος Μάξ Μύλλερ (καθηγητὴς ἐν Ὁξωνίᾳ) ἐν τῇ «Γερμανικῇ Ἐπιθεωρήσει» σπουδαίαν διατριβὴν, ἐν ἣ συμβουλεύει τοῖς νέοις νὰ περιθάλλωσι μὲν τὴν μητρικὴν διάλεκτον, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀμελῶσι τῶν λεγομένων παγκοσμίων γλωσσῶν. «Ὅ,τι ἠθέλησεν ἡ γλῶσσα, τῷ κατέστρεψαν αἱ γλῶσσαι, ἐπιλέγει ὁ Μύλλερ. Αἱ γλῶσσαι δὲν συνάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς χωρίζουσι πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ ὄρη καὶ αἱ θάλασσαι. Μεγάλῃ πρόληψις εἶναι τὸ λέγειν, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἱερώτερον, οὐδὲν ἀθικτότερον τῆς μητρικῆς γλώσσης, καὶ ὅτι μόνῃ ἡ ταύτης σπουδὴ εἶναι ἀσφαλὲς τεκμήριον φιλοπατρίας. Τὴν ὀλεθρίαν ἀρχὴν ἐδέξαντο οἱ πλείστοι τῶν λαῶν τῆς ὑψηλίου, πλὴν τῶν Ἰαπώνων. Μόνῃ ἡ Ἰαπωνία ποιεῖται ἐντιμὸν ἐξαιρέσειν, καταισχύνει ὅλον τὸν κόσμον. Οἱ Ἰάπωνες συμποσοῦνται εἰς 35,000,000, ἔχουσι δὲ πολιτισμὸν καὶ φιλολογίαν παλαιότεραν τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Ἀλλ' ἅμα ἐξεγερθέντες τοῦ ληθάργου, ἅμα ἰδόντες νέον κόσμον, ἐν ᾧ ἴσταντο ξένοι καὶ ἄγνωστοι, ἐνόησαν ὅτι ἡ γλῶσσά των ὁμοιάζει σφαίρα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, ἣτις τοὺς κωλύει νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἀληθεῖς πατριῶται, προτιμήσαντες τὴν εὐημερίαν τῶν ἐπιγόνων μᾶλλον ἢ τὴν ἄνεσιν καὶ εὐμάρειαν τῶν συγχρόνων, εἰσήγαγον εἰς τὰ ἐκπαιδευτήριά των καταναγκαστικὴν τὴν μελέτην τῆς ἀγγλικῆς, ὅπως ἡ νέα γενεὰ ἔλθῃ εἰς διανοητικὴν ἐπαφὴν πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς καὶ πρὸς τὰς ἀποικίας ὅλης τῆς ὑψηλίου. Πρέπει ἄρα γε διὰ τοῦτο νὰ ἀρθῇ τέλεον ἐκ τοῦ μέσου ἡ γλῶσσα ἡ μητρικὴ; Ἡκιστα! πρέπει νὰ μείνῃ καὶ θὰ μένῃ ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας, ὡς οἰκεῖα καὶ ἱερά γλῶσσα τοῦ οἴκου καὶ τῆς ἐστίας, τῆς ἀγάπης καὶ τῶν παθημάτων, καθάπερ ὁ κάτοικος τοῦ Σλέσβικ Χολστέιν περιθάλλει μὲν ὡς ἱερώτατον κειμήλιον τὴν μητρικὴν γλῶσσαν Medersbrak, ἀνθαμιλλᾷται δὲ ἐν τοῖς διανοητικοῖς ἀγῶσι λαλῶν καὶ γράφων εὐχερέστετα τὴν γλῶσσαν Λουθήρου καὶ Γοιθίου, ὡς ὁ Σουαβὸς καὶ ὁ Βρυαρὸς. Ἐν ἄλλοις χρόνοις γλῶσσα τῆς διανοίας ὑπελαμβάνετο ἡ *lingua franca*· οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι παρῆλθον ἀντὶ δὲ μιᾶς γλώσσης νεκρᾶς ζῶσι τανῦν ἐν Εὐρώπῃ τέσσαρες γλῶσσαι, ἐξ ὧν ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ πᾶς λαός, προθυμούμενος νὰ παρέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ παγκοσμίου θεάτρου, ἡ ἀγγλική, ἡ γαλλικὴ, ἡ γερμανικὴ, ἡ ἰταλική.

Πᾶς λόγιος, πᾶς φιλόσοφος, πᾶς πολιτικός, θέλων νὰ ἀκουσθῆ, πρέπει νὰ λαλή καὶ νὰ γράφῃ μίαν τούτων· πᾶς δὲ πεπαιδευμένος καθόλου πρέπει νὰ καταλαμβάνῃ ἀπάσας. Ἄπαντες ἄθροιοι, ἕκαστος ἐπὶ μέρους, δυνάμεθα νὰ ἀνασπάσωμεν ρίζηδὸν μίαν πρόληψιν ἐν τῷ εὐρεῖ πεδίῳ τῆς ἀφροσύνης. Πρόληψις δὲ εἶναι τὸ λέγειν, ὅτι ἀληθῆς φιλοπατρία εἶναι ἀδύνατος ἄνευ γλώσσης τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι πρότιστον καθῆκον ἔχει πᾶς φιλόπατρις νὰ φορῆ τὴν παλαιάν, βαρεῖαν κατιωμένην πανοπλίαν τῆς ἐγχωρίου γλώσσης τοῦ διὰ παντὸς ἐν πολέμῳ καὶ εἰρήνῃ. Τοιοῦτον δόγμα ἄς πρεσβεύῃ μόνος ὁ πιστεύων, ὅτι αἱ γλώσσαι ὑπάρχουσιν, ἵνα μὴ νοῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλλήλους. Τὸ μέλλον ὅμως θὰ δείξῃ ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος, οὐδεὶς λαὸς ἐμπορεῖ νὰ ἐκτίσῃ ἐν κερματίοις τὴν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὀφειλὴν του.

Ἐν Ἰεδῶ τῆς Ἰαπωνίας ἐνιδρύθη πρὸ ἐτῶν πανεπιστήμιον, ὃπερ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καθίσταται ἀκμαιότερον. Πλὴν τῆς θεολογικῆς πᾶσαι αἱ σχολαὶ εἶναι ὠργανωμέναι κατὰ τὸ πρότυπον τῶν πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας, καὶ οἱ καθηγηταὶ δ' εἶναι Γερμανοί. Οἱ φοιτηταὶ ὑπερβαίνουσι τοὺς χιλίους, διήνυσαν δὲ πάντες προηγουμένως ἐξαετεῖς σπουδὰς ἐν γυμνασίῳ ὠργανωμένῳ ἐπίσης γερμανικῶς. Καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶναι Γερμανὸς τις, πρῶτον καθηγητῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Ῥοστόκ. Νῦν δὲ λέγεται ὅτι καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Σινικῆς, ζηλώσασα τὴν ἐπὶ φιλομαθείᾳ φήμην τῶν Ἰαπώνων, προτίθεται νὰ ἀνιδρύσῃ ἐν Πεκίνῳ πανεπιστήμιον κατὰ τὸ γερμανικὸν σύστημα.

Τὴν 4 Σεπτεμβρίου (ν) ἐγένετο ἐν Βενετίᾳ ἡ ἐπίσημος ἑναρξίς τῆς αὐτόθι συγκροτουμένης διεθνοῦς γεωγραφικῆς Ἐκθέσεως ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, πολλῶν γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἐθνῶν. Πρὸς ἐγκαθίδρισιν τῆς Ἐκθέσεως παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὑφ' οὗ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν ἐτέθη τὸ Γεωγραφικὸν Συνέδριον, τὸ βασιλικὸν παλάτιον· πρὸς δὲ τούτοις παρεχωρήθη καὶ ὁ βασιλικὸς κήπος πρὸς ἴδρυσιν τριῶν σκιάδων διὰ τὴν Ἀγγλίαν, Ῥωσσίαν καὶ Σουηδίαν.

Ἡ ἐπίσημος ἑναρξίς τοῦ Συνεδρίου ἐγένετο τὴν 15 τρέχοντος μηνὸς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ δουκὸς τῆς Γενούης.

Λεπτομερῆς ἀφήγησις περὶ τε τῆς Ἐκθέσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου θέλει δημοσιευθῆ προσεχῶς ἐν τῇ «Ἐστία» ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ αὐτῆς συνεργάτου κ. Ἄντ. Μηλιαράκη, μεταβάντος εἰς Βενετίαν, ὅπως ἐκ

τοῦ σύνεγγυς παρακολουθήσῃ τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου.

Ἐν Βενετία ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Γεωγραφικοῦ Συνεδρίου συνεστάθη Ἐπιτροπὴ πρὸς Ἱδρυσιν μνημείου εἰς τὸν Μάρκον Πόλον, τὸν ἐνδοξότατον καὶ δημοτικώτατον θαλασσοπόρον τοῦ μεσαίωνα, ὅστις διὰ μέσου χωρῶν τῆς Ἀσίας ἀγνώστων τέως κατὰ τὴν ἐποχὴν του ἔκαμε πρῶτος τὴν πρὸς τὴν ἐσχάτην Ἀνατολὴν ὁδόν, καὶ ἐποίησε γνωστὰς εἰς τὴν Εὐρώπην τὰς Ἰνδίας, τὸ Θιβέτ, τὴν Κίνα καὶ τὴν Ἰαπωνίαν.

Διὰ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ γενικὴ εὐχὴ ἀπὸ πεντηκονταετίας πολλάκις ἐκδηλωθεῖσα ἐν Βενετία. Πρὸς Ἱδρυσιν τοῦ μνημείου ἡ Ἐπιτροπὴ ἤνοιξε κατάλογον ἐράνων ἐν Βενετία, ἐλπίζει δὲ ὅτι εἰς τὴν ἐκκλήσιν αὐτῆς ταύτην θέλουσιν ἀνταποκριθῆ οἱ ἐπιστήμονες πάσης χώρας, καὶ μάλιστα οἱ Ἴταλοί, οἵτινες καθῆκον ἔχουσι νὰ τιμήσωσι τὴν μνήμην τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτῶν συμπολίτου.

Ἐντὸς τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου συνῆλθεν ἐν Βιέννῃ τὸ «Διεθνὲς φιλολογικὸν Συνέδριον» καὶ ἡ «Ἐνωσις τῶν Γερμανῶν συγγραφέων». Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας, τιμῶσαι τὴν φιλολογίαν, ἀπεφάσισαν νὰ παράσχωσιν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς φιλοξενίαν ἀξίαν τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῆς προσφερούσης αὐτὴν πόλεως. Πρὸς τοῦτο δὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε παμψηφεὶ α') νὰ προσέλθῃ αὐτοπροσώπως ὁ δήμαρχος ἵνα προσαγορεύσῃ τὸ Συνέδριον ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως, β') ἡ πόλις τῆς Βιέννης νὰ ἀναλάβῃ τὴν φιλοξενίαν ἀμφοτέρων τῶν συνόδων καὶ γ') νὰ ἀνατεθῇ εἰς ὀκταμελῆ ἐπιτροπὴν ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Βέλγος τις φιλόλογος, ὁ κ. Théophile Cailleux, ἀνέλαβε τὸν ἀστείον ἀγῶνα, ἐν τινι αὐτοῦ συγγράμματι ἐκδοθέντι ἐν Βρυξέλλαις (*Belges et Bataves, leur origine, leur haute importance dans la civilisation primitive*), νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἀληθὴς πατρίς τοῦ Ὀμήρου εἶναι τὸ Βέλγιον. Ἐδὲ ὅτι ὁ Ὀμηρος ἔγραψεν ἐλληνιστὶ ὁ κ. Cailleux ἐξηγεῖ λέγων ὅτι ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα, ἀρχὴν λαβοῦσα εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἤτο τότε ἡ γλῶσσα ἡ λαλουμένη ὑπὸ τῶν λαῶν τῆς Ἑσπερίας. Ἡ πόλις τῆς

Τροίας οὐδαμῶς ἔκειτο ἐκεῖ, ἔνθα θέτει αὐτὴν ὁ κ. Schliemann, ἀλλὰ ἐπὶ χώρας, εἰς ἣν οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐφαντάσθη νὰ τὴν τοποθετήσῃ, ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὠρισμένως ἐγγὺς τῆς Κανταβριγίας. Ἡ ἐν τῇ «Ἰλιάδι» καὶ τῇ «Ὀδυσσεΐα» ἀναφερομένη θάλασσα δὲν ἦτο ἡ Μεσόγειος, ἀλλὰ ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανός, ἡ δὲ τοῦ Ὀδυσσεῶς πατρίς Ἰθάκη δὲν ἦτο ἡ γνωστὴ νῆσος τῶν Ἰονίων, ἀλλὰ ἡ ἐπὶ τῆς Ἰσπανίας πόλις Κάδιζ. Οἱ τύμβοι οἱ ἀνευρισκόμενοι εἰς τὰς ἐσπερίας χώρας εἶναι οἱ τάφοι τῶν ὀμηρικῶν ἡρώων. Ἡ μάγισσα ἢ μεταβαλοῦσα εἰς χοίρους τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσεῶς δὲν εἶναι ἡ Κίρκη, ἀλλ' ἡ ἀρχέγονος ἐκκλησία, ἡ *Kirke* (ἡ λέξις σημαίνει εἰς φλαμανδικὸν ἰδίωμα ἐκκλησίαν), ἣτις ἐκ παραφθορᾶς ἐγένετο Κίρκη. Συμπεραίνει δὲ ὁ κ. Cailleux ὅτι ὁ πολιτισμός, ἀντιστρόφως πρὸς τὰς παραδεδεγμένας ιδέας, μετεδόθη ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, ἡ πρώτη αὐτοῦ κοιτὶς ἦτο ἡ Βελγικὴ.

Διὰ νέου αὐτοῦ ἔργου, προσεχῶς ἐκδοθησομένου, ὁ κ. Cailleux ἀναλαμβάνει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι καὶ ἡ Παλαιστίνη ἔκειτο ἐν Βελγικῇ, καὶ αὐτὸς δ' ὁ Μωϋσῆς ἦτο Βέλγος.

Ἄν ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ὁ κ. Cailleux προτίθεται ἔτι νὰ μεταφέρῃ εἰς Βελγικὴν καὶ ἄλλας χώρας ἐκ τῶν ἀρχαίων εἶναι εἰς ἡμᾶς ἄγνωστον. Ἄλλ' ὅπωςδὴποτε καὶ μόνον τὰ ἀνωτέρω ἀρκουῖσι, νομίζομεν, νὰ τῷ περιποιήσωσιν οὐ μικρὰν δόξαν.

Ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων μανθάνομεν, γράφει ἡ «Κλειώ», ὅτι ἡ κ. Κλεονίκη Γενναδίου (θυγάτηρ τοῦ ἀθανάτου διδασκάλου) ἐνετάλη παρὰ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως νὰ κατασκευάσῃ προτομὰς ἐνδόξων φιλελλήνων, ἰδρυθησομένας ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τῆς Ἑλλάδος Ἡ δόκιμος καλλιτέχνης ἤρξατο ἤδη κατασκευάζουσα τὴν προτομὴν τοῦ Κάννιγκος. Ἡ πρὸς τὴν κ. Κλεονίκην ἐπιστολὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ Κουμουνδούρου ἔχει ὧδε ἐν πρωτοτύπῳ. «Ἀπὸ πολλοῦ σκέπτομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ κατασκευάσητε ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν Ἑλλήνων προτομὰς ἐνδόξων φιλελλήνων. Σήμερον ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀοιδίμου Κάννιγκος, οὗ τινος τὴν μνήμην τηρεῖ ἱερὰν ἡ Ἑλλάς, τὸν δὲ πρόωρον θάνατον θρηνεῖ ὡς δυστύχημα τοῦ πανελληνίου. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ πρώτη αὕτη προτομὴ (ὑπὲρ ἧς ἡ κυβέρνησις δρίζει 2,000 δραχ.) θὰ εἶναι ἀξία καὶ τοῦ μεγάλου ὀνόματος τοῦ πατρός σας, ὅπερ τόσον ἀξίως φέρετε, καὶ τῆς ἐξόχου ἰκανότητός σας, ἐφ' ἧ ἑναεβρύνεται ἡ πατρίς».

Εἰς τὸ ἐσχάτως ἐν Ὑόρκῃ τῆς Ἀγγλίας συγκροτηθὲν συνέδριον τῶν ἐπιστημῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Lubbock, παρέστη ἐκ τῶν ἡμετέρων, προσκληθεῖς, ὁ ἐν Παρισίοις μαθηματικὸς νέος κ. Κυπάριστος Στέφανος. Οὗτος εἰς τρεῖς συνεδριάσεις τοῦ μαθηματικοῦ τμήματος ἀνεκοίνωσεν ἐρεῦνας αὐτοῦ περὶ διαφόρων μαθηματικῶν ζητημάτων, ἐπικροτηθεῖσας λίαν ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Ὑόρκης, ὁ διάσημος ἄγγλος μαθηματικὸς Χίρστ, πρόεδρος τοῦ τμήματος, δις ἀπήλυθε θερμοτάτας καὶ χολακευτικωτάτας προσλαλιάς εἰς τὸν Ἕλληνα μαθηματικόν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὸ νεωστὶ ἀνακαλυφθὲν θέατρον ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων παρὰ τῷ χωρίῳ Μαμουσιᾷ τῆς Αἰγυπτιακῆς, γράφουσιν οἱ «Σημερινοὶ Καιροὶ» τοῦ Αἰγίου, κεῖται ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως τῆς παλαιᾶς Βούρας, μιᾶς ἐκ τῶν δώδεκα πόλεων τῆς Ἀχαικῆς δημοσπονδίας. Ἡ πόλις Βούρα καταστραφεῖσα ἐντελῶς ὑπὸ σεισμοῦ κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα π.Χ., ἀνιδρύθη μετὰ τινα χρόνον ὕστερον, καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἐποχὴν ἀνήκει τὸ θέατρον τοῦτο, καὶ αἱ βάσεις τῶν ἐλληνικῶν ἐκεῖ σωζομένων ναῶν, ὡς καὶ ἄλλων τινῶν ἐρειπίων, κειμένων ἐπὶ τε τοῦ ὄροπεδίου καὶ τῶν πλαγίων τοῦ ὄρους μερῶν. Τὰ παρὰ τὸ χωρίον Δερβένι κυκλώπεια τεῖχη ἀκολουθοῦντα τὴν γραμμὴν ἀνωθεν τῆς νῦν ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐξ Αἰγίου εἰς Καλάβρυτα, φέρεται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν πρώτην ἐποχὴν. Ἡ ὑψηλοτέρα ζώνη τῆς ἀκροπόλεως εἶναι ἢ μᾶλλον διατηρουμένη. Πρὸς τὸ μέρος τὸ καλούμενον ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ἀνευρέθησαν πλείστοι ἐλληνικοὶ τάφοι περιέχοντες περίεργα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα, ἐν αἷς περικεφαλαῖαι, λόγχοι, ξίφη, ἀγαλμάτια χάλκινα, πλείστα νομίσματα, ὡς καὶ πήλινα ἀγγεῖα, κλπ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ὁρχομενὸς ἐξεδόθη ἐν Δειψίᾳ νέον ἔργον τοῦ κ. Ἐρρίκου Σλείμαν περιέχον ἐκθεσιν τῶν ἀνασκαφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ βοιωτικῷ Ὁρχομενῷ. Ὁ κ. Σλείμαν περιγράφει ἐν αὐτῷ τὴν ὁδοιπορίαν του ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Ὁρχομενόν, εἶτα δὲ τὸν Ὁρχομενὸν καὶ τὰς Κώπας.